

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1107/2022
20.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Здравка Милојевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Здравка Милојевића, адвоката Милоша Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 598/17 од 10.02.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 600/22 од 11.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Здравка Милојевића, адвоката Милоша Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 598/17 од 10.02.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 600/22 од 11.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 598/17 од 10.02.2022. године окривљени Здравко Милојевић је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време за које је био лишен слободе по решењу о задржавању од 07.04.2017. до 09.04.2017. године, као и време трајања мере забране напуштања стана по решењу судије за претходни поступак Кпп 115/17 од 09.04.2017. до 24.11.2017. године.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 7. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, наведених у изреци пресуде.

Поред тога, истом пресудом на основу члана 261. и 262. ЗКП, обавезан је окривљени да плати трошкове кривичног поступка наведене у изреци пресуде, у року од два месеца од дана правноснажности пресуде и судског паушала, наведеног у изреци пресуде, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 600/22 од 11.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Здравка Милојевића, адвоката Милоша Марковића и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Здравка Милојевића, адвокат Милош Марковић, због повреде одредаба члана 68. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 71. став 1. тачка 5) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, док из образложења произилази битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или да преиначи првостепену пресуду и ослободи окривљеног оптужбе која му се ставља на терет.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Здравка Милојевића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Здравка Милојевића у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на незаконитим доказима и то извештају о прегледу превозног средства УКП Четвртог одељења од 07.04.2017.године, потврди о привремено одузетим предметима УКП Четвртог одељења од 07.04.2017.године, као и налазу и мишљењу вештака НКТИЦ од 07.04.2017.године.

Бранилац у захтеву наводи да су одлуком суда повређене одредбе члана 155. до 160. ЗКП, којима је регулисана радња претресања, као и одредбе члана 113. до 124. ЗКП којима се прописује вештачење у судским поступцима. Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је аутомобил у коме је пронађена опојна дрога претресан супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку. По наводима браниоца возило је одузето на непознатој локацији без присутних сведока, без обавештења држаоца, насилно је отворено без кључа, супротно одредби члана 157. став 5. ЗКП. Након тога је издата потврда о привремено одузетим предметима од 07.04.2017. године у којој су садржани подаци да се од окривљеног одузима опојна дрога кокаин, иако није добијен налаз и мишљење вештака, а у потврди се не помиње ни где су предмети који се одузимају пронађени. Потврда, по наводима браниоца, представља незаконити доказ јер произилази из незаконито спроведеног претресања возила, односно незаконитог поступања полиције. Бранилац истиче да се у конкретној ситуацији није радило о прегледу већ о претресању возила, као према извештају о извршеном претресању ПМВ-а без наредбе од 07.04.2017. године, као и да у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 158. ЗКП за претресање без наредбе суда. Поред тога, бранилац истиче и да је физичко – хемијско вештачење НКТИЦ број 234 – 17973/17 од 07.04.2017. године незаконит доказ јер претходно није дата наредба тужилаштва као органа поступка у смислу члана 113. ЗКП, те истиче да наредба о вештачењу датира од 08.04.2017. године. Према ставу одбране, овакав доказ је незаконит јер је прибављен супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и исти је у смислу члана 84. у вези са чланом 16. ЗКП требао бити издвојен из списка предмета, па су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Здравка Милојевића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је

нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да, иако је у извештају упућеном судији за претходни поступак наведено да се исти односи на претрес спорног возила, обављен је преглед возила у складу са овлашћењима полиције прописаним члановима 286. став 1. и 2. ЗКП за који, за разлику од претреса, није потребна наредба суда и током кога је у возачевим вратима пронађена кутија у којој су биле кесице са опојном дрогом. Поред тога у образложењу пресуде дати су јасни и довољни разлози да, иако је означен погрешан датум наредбе за вештачење и име тужиоца на записнику о физичко – хемијском вештачењу НКТЦ, исто је без значаја за валидност записника, те да се у конкретном случају радило о омашци приликом куцања датума налаза и мишљења и имена јавног тужиоца, што не може утицати на законитост наведеног вештачења, које је обављено на основу законито донете наредбе. Према томе, другостепени суд је жалбене наводе оценио као неосноване и у образложењу пресуде Кж1 600/22 од 11.07.2022. године дао јасне и довољне разлоге за свој став да наведени извештај о прегледу превозног средства УКП Четвртог одељења од 07.04.2017.године, потврда о привремено одузетим предметима УКП Четвртог одељења од 07.04.2017.године, као и налаз и мишљење вештака НКТЦ од 07.04.2017.године, чију законитост оспорава бранилац, представљају законите доказе на којима се може заснивати судска одлука (страна 4, први став другостепене одлуке), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Самим тим, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Осталим наводима захтева бранилац истиче чињеничне наводе да је полицији пре лишавања слободе био познат власник возила, да је возило било обијано, те у том смислу указује на исказ сведока полицијског службеника, те даје сопствену оцену доказа, оцењује исказ сведока АА, као и судског вештака, на који начин бранилац правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП. Како наведена повреда, као ни повреде закона из члана 84. ЗКП и 16. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, Врховни касациони суд се у оцену истих није упуштао.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте повреде закона из члана 68. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 71. став 1. тачка 5) ЗКП у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Здравка Милојевића, јер наведене повреде нису образложене.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић